

„V srdci zůstávám chemikem,“ říká rektor Univerzity Pardubice

Rozhovor týdne s rektorem pardubické univerzity, akademikem a chemikem Miroslavem Ludwigem, vedl šéfredaktor Pardubického deníku Tomáš Dvořák

Pardubice – Skloubit manažerskou funkci rektora s rolí vědce v oboru organické chemie a s posláním pedagoga je podle Miroslava Ludwiga, rektora Univerzity Pardubice, časově velmi náročné. „Věda a výzkum v oblasti organické chemie se bouřlivě vyvíjejí a v mé pozici je téměř nemožné s tím vším držet krok, ale úplně to nezdávám. Navíc si mezi studenty a kolegy vždy odpočinu od manažerského stresu,“ vysvětlil Miroslav Ludwig, že ani jako rektor se úplně nezdal svého vědeckého snu.

Stačilo však málo a místo organické chemie mohl být z Ludwiga lékař. „Když jsem se na gymnáziu rozhodoval, co bych chtěl studovat dál, přicházely v úvahu dva obory: chemie a medicína,“ vzpomíná rektor. Nakonec to u něj vyhrála chemie a svého rozhodnutí během uplynulých čtyřiceti let nikdy nelitoval.

Proč jste se nakonec rozhodl pro chemii?

Asi proto, že mimo chemie a biologie mě bavila i matematika a připadalo mi, že při studiu chemie budu spektru oblíbených předmětů blíže. Možná také proto, že jsem si myslel, že studium medicíny se neobejde bez vstřebání ohromného množství encyklopedických znalostí a u studia chemie mi přišlo, že je založeno více na logickém spojování znalostí z různých oborů. Určitě mě také lákaly experimenty v laboratoři, které jsem ostatně zkoušel se stavební Zvidavý chemik již dříve.

Nelákalo vás být lékařem a zachraňovat lidské životy?

Ano, to mě lákalo, ale rozhodl jsem se jinak a nelituji toho. S trochou nadsázky lze říci, že i někteří chemici zachraňují lidské životy, protože moderní medicína se neobejde bez moderních léčiv. Byl jsem a jsem členem vědeckých rad několika

univerzit, které mají lékařské fakulty a také vědecké rady Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Hradci Králové, kde se setkávám s celou řadou špičkových lékařů a mám tak alespoň trochu šanci sledovat úžasně věci, které dnešní medicína umí.

Mohl byste v několika slovech shrnout, v čem spočívá uhrančivé kouzlo chemie?

Cílené syntetizovat látky, které nikdy nebyly nikým syntetizovány, látky, u kterých předpokládáme určité využitelné vlastnosti.

Jak se z vědce vlastně stane rektor?

Na to asi neexistuje nějaký obecný postup. Já jsem byl zvolen v roce 1996 předsedou akademického senátu Univerzity Pardubice a v roce 1997 jsem se stal prorektorem v týmu teh-

„Když jsem se na gymnáziu rozhodoval, co bych chtěl studovat dál, přicházely v úvahu dva obory: chemie a medicína.“

dejšího rektora Pytely. Pod jeho vedením jsme začali měnit mnoho věcí uvnitř univerzity. V roce 2000, když se rektor Pytela rozhodl znovu nekandidovat, tak jsem vytvořil tým, a byl poprvé rektorem Univerzity Pardubice zvolen. Myslím, že důležité je mít vizi, umět o ni přesvědčit, vybrat si schopné spolupracovníky, chtít něco udělat pro druhé a mít rád lidi.

Mohl byste popsat, jak vypadá typický den rektora?

Musím říci, že pracovní dny nejsou úplně stejné, naopak, mnoho jednání je mimo Pardubice, neucím každý den, jsem členem mnoha gremií, na univerzitě se koná mnoho událostí,

„S trochou nadsázky lze říci, že i někteří chemici zachraňují lidské životy, protože moderní medicína se neobejde bez moderních léčiv. Byl jsem a jsem členem vědeckých rad několika univerzit, které mají lékařské fakulty a také vědecké rady Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Hradci Králové, kde se setkávám s celou řadou špičkových lékařů a mám tak alespoň trochu šanci sledovat úžasně věci, které dnešní medicína umí.“

mám společenskou povinnost a podobně. Tedy normálně vstávám v pět (pokud ráno běhám) nebo v šest (pokud ne). S manželkou v klidu posnídáme a po sedmé hodině odjíždím do práce. Ve svém kalendáři mám na každý den přesně stanovený program, který na sebe navazuje a obsahuje různá jednání ať se spolupracovníky, tak s partnery či hosty. Denně musím podepsat desítky dokumentů s různou problematikou. Papírovou poštu řeším dvakrát denně a tu elektronickou stále, na posleady večer doma. Pokud nemám večer žádnou společensko-pracovní akci, tak večer trávím s manželkou a před spaním se snažím něco si přečíst.

Co je podle vás na funkci rektora nejobtížnější?

Univerzita Pardubice je velký organismus tvořený více než 1200 zaměstnanci a více než 10 tisíci studenty s ročním rozpočtem zhruba 1,5 miliardy ko-

Vizitka

Jméno: Miroslav Ludwig
Bydliště: Pardubice

Narozen: 7. dubna 1956

Rodinný stav: ženatý

Rodina: manželka Hana, syn Petr, dcera Martina, dále zeť, vnuk a vnučka, otec a bratr s rodinou

Nejvyšší dosažené vzdělání: vysokoškolské

Povolání: univerzitní profesor/rektor

Koníčky: hory v zimě i v létě, zahrada

Oblíbená kniha: mám rád science fiction, literaturu faktu, encyklopedie, rád jsem si přečetl knihy pana Hrabala, ale asi nejčastěji jsem otevřel Osudy dobrého vojáka Švejka

Oblíbený film: Slavnosti sněženek

Oblíbený televizní pořad: s výjimkou dokumentů a zpravodajství takový pořad asi není

Životní krédo: šířit kolem sebe optimismus

Nejoblíbenější historická osobnost: Masaryk a Havel

Nejoblíbenější jídlo a pití: všude, kde jsem byl, jsem našel jídlo, které mi moc chutnalo, velmi záleží na kvalitě surovinách a profesionálním způsobu přípravy

Osvědčený způsob, jak se zbavit chmurné nálady: být se svými blízkými, pohyb, tělesná práce

Nejkrásnější místo, které jste v životě navštívil: navštívil jsem opravdu mnoho krásných míst u nás i ve světě. Mám rád hory, a proto bych nejkrásnější místo hledal někde mezi majestátními štíty, ledovci a divokými bystřinami.

„Školné není všelék na nedostatky financí vysokých škol. Ekonomicky částečně může pomoci, pokud státní nezmenší příspěvek vysokým školám na vzdělávání o vybrané školné. Význam školného vidím spíše ve zvýšení motivace a zlepšení přístupu studentů ke studiu.“

run. Během dne musím přepínat mezi různými problémy a od těch, které se týkají vzdělávání studentů, výzkumu až po vypisování veřejných zakázek, čerpání evropských fondů, řízení investičních akcí, správného nastavení celé rady jiných důležitých věcí, citlivě a složitě bývají personální záležitosti. Nemusím vědět úplně vše, ale musím vědět tolik, abych co nejlépe rozhodl. Současná legislativa bohužel není jednoznačná, často tak musíme volit mezi dvěma špatnými řešeními to, které nám v danou chvíli připadá méně špatné.

Ve školství je dlouhodobě nedostatek financí. Vyřešilo by tyto problémy zavedení školného?

Školné není všelék na nedostatky financí vysokých škol. Ekonomicky částečně může pomoci, pokud státní nezmenší příspěvek vysokým školám na vzdělávání o vybrané školné. Význam školného vidím spíše ve zvýšení motivace a zlepšení přístupu studentů ke studiu. Příspěvek státu na vzdělávání není jediným zdrojem peněz univerzit. V případě Univerzity Pardubice nečím ani 50 procent našich příjmů. Zbytek získáváme například pomocí projektů, grantových soutěží nebo spolu-

prací s privátní sférou, tedy musíme o ně soutěžit v konkurenci ostatních.

Podle všeho jste velmi vytížený. Při čem si nejvíce odpočnete a načerpáte energii?

V první řadě je pro mě důležité moje rodinné zázemí. Každý den se rád vracím domů, kde na mě čeká manželka, novou dimenzi přinesl do mého života vnuk Pepíček a nově narozená vnučka Maruška. Mám mnoho kamarádů, které jsem měl před tím, než jsem se stal rektorem, také setkávání s nimi mě drží nohama za zemí. Několikrát do roka jezdím na hory, v zimě na dovolenou do Alp se ženou na sezidovku, s kamarády na české hory na běžky, také letní dovolenou trávím nejčastěji v Alpách, horám věnuji také několik víkendů v roce. Rád jezdím na kole, hraji tenis a pracuji na zahradě.

Jdou vaše děti ve vašich slépějích – zákalala je chemie?

„V první řadě je pro mě důležité moje rodinné zázemí. Každý den se rád vracím domů, kde na mě čeká manželka, novou dimenzi přinesl do mého života vnuk Pepíček a nově narozená vnučka Maruška. Mám mnoho kamarádů, které jsem měl před tím, než jsem se stal rektorem, také setkávání s nimi mě drží nohama za zemí. Několikrát do roka jezdím na hory, rád jezdím na kole, hraji tenis a pracuji na zahradě.“

„Nevyhýbám se ani činnostem, které nedělám rád, ale udělat se musí. Máte ale pravdu, že znám vědce, kteří jsou pro praktický život jen obtížně použitelní, a to nejenom co se týče zručnosti manuální.“

Myslím, že obě děti měly chemii rády, ale ani jedno se pro ni nakonec nerozhodlo. Dcera Martina je oční lékařkou a je nyní na mateřské dovolené. Syn Petr absolvoval Fakultu informačních technologií VUT v Brně. Vlastní firmu, která pomáhá vrcholovým manažerům (a nejenom jim) s osobním růstem a jejich firmám se zlepšit konkurenceschopnosti. Právě vyšla jeho kniha zabývající se bojem s prokrastinací.

Jste bezesporu vynikající vědec. O vědcih se však tvrdí, že nejsou manuálně příliš zruční. Platí to i ve vašem případě?

Já bych byl trochu pokornější, byl jsem a snad trochu ještě jsem vědec, který zná několik vědce, kteří jsou vynikající. Na druhou stranu bych se zařadil, trochu možná neskomně, mezi spíše zručnější muže, kteří si leccos udělají sami a dokonce dokáží i uvařit. Nevyhýbám se ani činnostem, které nedělám rád, ale udělat se musí. Máte ale pravdu, že znám vědce, kteří jsou pro praktický život jen obtížně použitelní, a to nejenom co se týče zručnosti manuální.

Příští pondělí si na této dvoustraně můžete přečíst rozhovor s Monikou Janků. Ta pod divčím jménem Horáková získala titul Miss aerobik 2007 a také Miss Praha 2006. Je rovněž patronkou Dětského domova Pardubice.

Očima blízkých

Hana Ludwigová, manželka, učitelka na pardubické Základní škole Dubina

„S manželem letos oslavíme 35 let od naší svatby. Je to dost dlouhá doba na to, abych mohla říci, že ho znám velmi dobře. Je mým spolehlivým partnerem, o kterého jsem se vždy mohla opřít. Prožili jsme spolu mnoho krásných chvil a samozřejmě museli společně překonat i smutné okamžiky, které se v našem okolí udály. Je rovněž skvělým tátou pro naše dnes již dospělé děti, které jsem se společně snažila vychovávat k poctivosti, pracovitosti a úctě k druhým lidem. Líbí se mi na něm i rozhodnost, houževnatost, nadhled a smysl pro humor. Máme mnoho společných přátel a kamarádů a jsem ráda, že je manžel oblíbený i mezi ostatními lidmi.“

Jiří Kuhlánek, kamarád a kolega z Ústavu organické chemie a technologie

„Miroslava Ludwiga znám více než 25 let. Naše vzájemné vztahy se postupně vyvíjely ze vztahu student-pedagog, přes kolegiální až po současné přátelství. Přestože se pohybuje již delší dobu ve vrcholných univerzitních funkcích, stále nezapomíná na to hlavně, tj. na výuku studentů a vědeckou práci. Důkazem toho budiž jeho přednášky studentům bakalářského studia a pravidelná účast na zahraničních konferencích. Na profesoru Ludwigovi velice oceňuji jeho pracovitost, nekonfliktnost, tah na bránu i manažerské schopnosti. Blán a sílu na tuto práci zřejmě čerpá na svých oblíbených pobytech na horách, a to jak v zimním, tak letním období. Přestože je jeho časové zatížení obrovské, udělá si čas i na setkání s přáteli a popovídání si o věcech důležitých i méně důležitých. Nejvíce si ale vážím toho, že přes všechny své funkce a pracovní vytížení stále zůstává tím 'normálním' člověkem, kterého jsem kdysi poprvé potkal.“

Martin Kolovratník, ředitel Českého rozhlasu Pardubice

„Mirek na mě působí jako 'vzácný úkaz'. Člověk by si řekl, že takový rektor univerzity bude působit jako starší ctihodný pán v taláru. Opak je pravdou. Mirek je normální chlap, skromný, milý a přátelský. Už nějaký pátek se setkáváme v Rotary klubu Pardubice, kde je jeho doménou logický 'služba mládeži', na plesech nebo na koncertech. Skvěle se s ním povídá o rodině, zábavě a sportu. Když přijde řeč na naši 'alma mater', cítím z něj hrdého patriota a nadšence. Jsem rád, že máme v Pardubicích takové osobnosti – jako patriot vím, že univerzita, kterou jsem absolvoval, je v dobrých rukou.“

Jiří Málek, bývalý rektor a prorektor Univerzity Pardubice

„Současného rektora Univerzity Pardubice Miroslava Ludwiga znám mnoho let. Deset let jsem měl možnost s ním spolupracovat nejprve jako prorektor a později jsem jej na čtyři roky vystřídal v roli rektora. Velmi si vážím jeho organizačních, komunikačních a vyjednávacích schopností, cítěvdomosti, zdravého nadhledu, a hlavně schopnosti rozpoznat podstatné věci, které mohou být zásadní pro budoucnost. To je kombinace, se kterou není tak běžné se setkat. Mnohdy si plně neuvědomujeme, jak je důležité, aby instituce vedli lidé, kteří dovedou čas rozpoznat budoucí vývoj, dokáží tomu přizpůsobit své rozhodnutí, ale také o nich přesvědčit své spolupracovníky a veřejnost.“

REKTOR UNIVERZITY Pardubice Miroslav Ludwig musí skloubit manažerskou funkci rektora s rolí vědce v oboru organické chemie a s posláním pedagoga. Časově je to velmi náročné. Foto: Deník/Luboš Jeniček

Vybrali jsme z archivu fotografií

S DOMINIKEM DUKOU při odhalování bronzového reliéfu Arnošta z Pardubic v univerzitní aule v září 2004. Foto: archiv Univerzity Pardubice

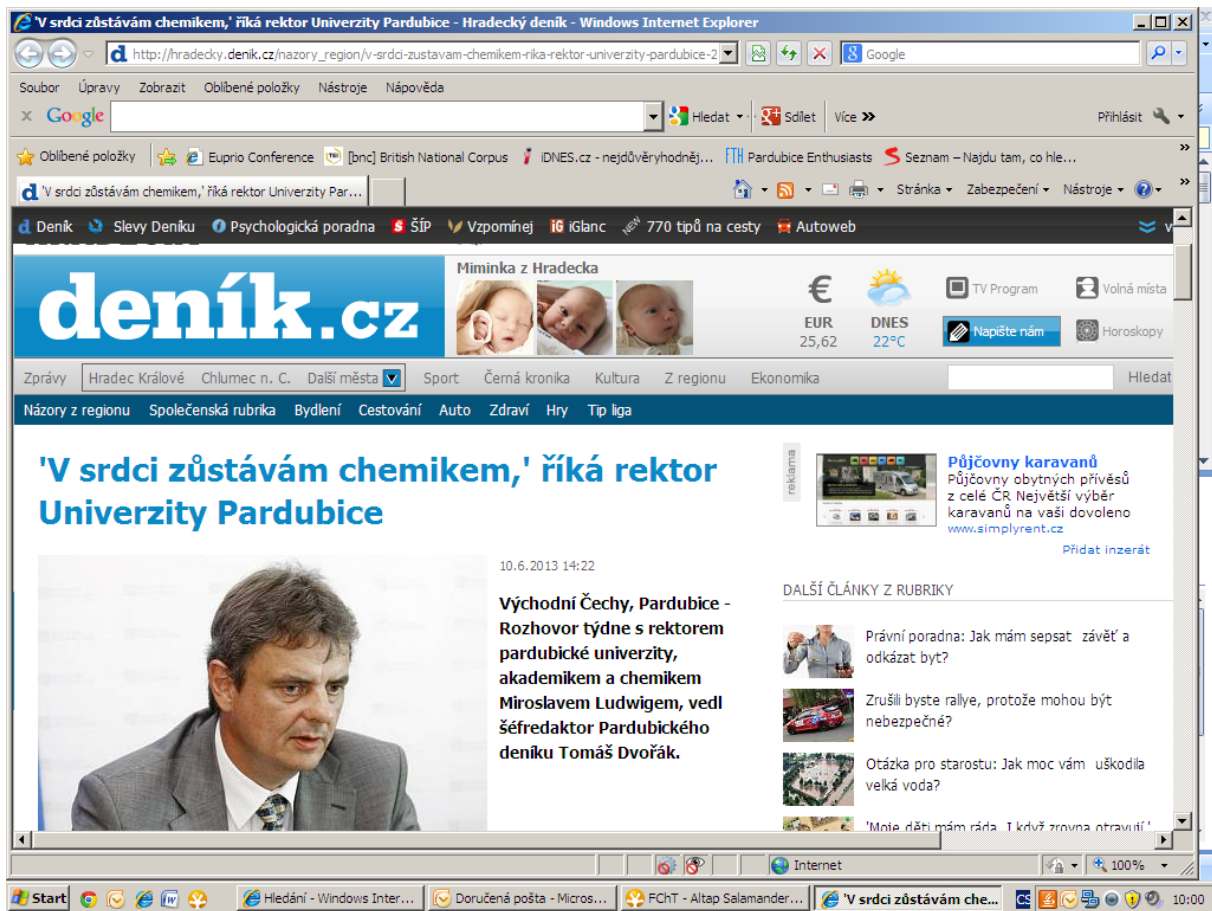
K FUNKCI rektora patří i účast na akademických obědích, zejména promócích nových absolventů univerzity. Foto: archiv Miroslava Ludwiga

S MANŽELKOU HANOU (vlevo dole) a s vnukem Pepíčkem (nahore). Spojení sportu, hor a krásy je pro rektora Ludwiga jedním z nejlepších způsobů, jak si odpočinout (pravý dolní snímek). Foto: 3x archiv Miroslava Ludwiga

http://hradecky.denik.cz/nazory_region/v-srdci-zustavam-chemikem-rika-reaktor-univerzity-pardubice-20130610.html

The screenshot shows a Windows Internet Explorer browser window displaying a news article on the website denik.cz. The browser's address bar shows the URL: http://hradecky.denik.cz/nazory_region/v-srdci-zustavam-chemikem-rika-reaktor-univerzity-pardubice-2. The page features a navigation menu with categories like 'Názory z regionu', 'Společenská rubrika', 'Bydlení', 'Cestování', 'Auto', 'Zdraví', 'Hry', and 'Tip liga'. The main article is titled "'V srdci zůstávám chemikem,' říká rektor Univerzity Pardubice' and is dated 10.6.2013 14:22. The article text reads: 'Východní Čechy, Pardubice - Rozhovor týdne s rektorem pardubické univerzity, akademikem a chemikem Miroslavem Ludwigem, vedl šéfredaktor Pardubického deníku Tomáš Dvořák.' To the right of the article, there are several smaller links and advertisements, including one for 'Půjčovny karavanů' and another for 'Právní poradna: Jak mám sepsat závěť a odkázat byt?'. The browser's taskbar at the bottom shows several open applications, including 'Hledání - Windows Inter...', 'Doručená pošta - Micros...', 'FCHT - Altap Salamander...', and the current article page.

'V srdci zůstávám chemikem,' říká rektor Univerzity Pardubice

Miroslav Ludwig Autor: DENÍK/Luboš Jeníček

10.6.2013 14:22

Východní Čechy, Pardubice - Rozhovor týdne s rektorem pardubické univerzity, akademikem a chemikem Miroslavem Ludwigem, vedl šéfredaktor Pardubického deníku Tomáš Dvořák.

Skloubit manažerskou funkci rektora s rolí vědce v oboru organické chemie a s posláním pedagoga je podle Miroslava Ludwiga, rektora Univerzity Pardubice, časově velmi náročné. „Věda a výzkum v oblasti organické chemie se bouřlivě vyvíjejí a v mé pozici je téměř nemožné s tím vším držet krok, ale úplně to nevzdávám. Navíc si mezi studenty a kolegy vždy odpočinu od manažerského stresu," vysvětlil Miroslav Ludwig, že ani jako rektor se úplně nevzdal svého vědeckého snu.

Stačilo však málo a místo organické chemie mohl být z Ludwiga lékař. „Když jsem se na gymnáziu rozhodoval, co bych chtěl studovat dál, přicházely v úvahu dva obory: chemie a medicína," vzpomíná rektor. Nakonec to u něj vyhrála chemie a svého rozhodnutí během uplynulých čtyřiceti let nikdy nelitoval.

Proč jste se nakonec rozhodl pro chemii?

Asi proto, že mimo chemie a biologie mě bavila i matematika a připadalo mi, že při studiu chemie budu spektru oblíbených předmětů blíže. Možná také proto, že jsem si myslel, že studium medicíny se neobejde bez vstřebání ohromného množství encyklopedických znalostí a u studia chemie mi přišlo, že je založeno více na logickém spojování znalostí z různých oborů. Určitě mě také lákaly experimenty v laboratoři, které jsem ostatně zkoušel se stavebnicí Zvědavý chemik již dříve.

Nelákalo vás být lékařem a zachraňovat lidské životy?

Ano, to mě lákalo, ale rozhodl jsem se jinak a nelituji toho. S trochou nadsázky lze říci, že i někteří chemici zachraňují lidské životy, protože moderní medicína se neobejde bez moderních léčiv. Byl jsem a jsem členem vědeckých rad několika univerzit, které mají lékařské fakulty a také vědecké rady Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Hradci Králové, kde se setkávám s celou řadou špičkových lékařů a mám tak alespoň trochu šanci sledovat úžasné věci, které dnešní medicína umí.

Mohl byste v několika slovech shrnout, v čem spočívá uhrančivé kouzlo chemie?

Cíleně syntetizovat látky, které nikdy nebyly nikým syntetizovány, látky, u kterých předpokládáme určité využitelné vlastnosti.

Jak se z vědce vlastně stane rektor?

Na to asi neexistuje nějaký obecný postup. Já jsem byl zvolen v roce 1996 předsedou akademického senátu Univerzity Pardubice a v roce 1997 jsem se stal prorektorem v týmu tehdejšího rektora Pytely. Pod jeho vedením jsme začali měnit mnoho věcí uvnitř univerzity. V roce 2000, když se rektor Pytela rozhodl znovu nekandidovat, tak jsem vytvořil tým, a byl poprvé rektorem Univerzity Pardubice zvolen. Myslím, že důležité je mít vizi, umět o ní přesvědčit, vybrat si schopné spolupracovníky, chtít něco udělat pro druhé a mít rád lidi.

Mohl byste popsat, jak vypadá typický den rektora?

Musím říci, že pracovní dny nejsou úplně stejné, naopak, mnoho jednání je mimo Pardubice, neučím každý den, jsem členem mnoha grémií, na univerzitě se koná mnoho událostí, mám

společenské povinnosti a podobně. Tedy normálně vstávám v pět (pokud ráno běhám) nebo v šest (pokud ne). S manželkou v klidu posnídáme a po sedmé hodině odjíždím do práce. Ve svém kalendáři mám na každý den přesně stanovený program, který na sebe navazuje a obsahuje různá jednání ať se spolupracovníky, tak s partnery či hosty. Denně musím podepsat desítky dokumentů s různou problematikou. Papírovou poštu řeším dvakrát denně a tu elektronickou stále, naposledy večer doma. Pokud nemám večer žádnou společensko-pracovní akci, tak večer trávím s manželkou a před spaním se snažím něco si přečíst.

Co je podle vás na funkci rektora nejobtížnější?

Univerzita Pardubice je velký organismus tvořený více než 1200 zaměstnanci a více než 10 tisíci studenty s ročním rozpočtem zhruba 1,5 miliardy korun. Během dne musím přepínat mezi různými problematikami od těch, které se týkají vzdělávání, studentů, výzkumu až po vypisování veřejných zakázek, čerpání evropských fondů, řízení investičních akcí, správného nastavení celé řady jiných důležitých věcí, citlivé a složité bývají personální záležitosti. Nemusím vědět úplně vše, ale musím vědět tolik, abych co nejlépe rozhodl. Současná legislativa bohužel není jednoznačná, často také musíme volit mezi dvěma špatnými řešeními to, které nám v danou chvíli připadá méně špatné.

Ve školství je dlouhodobě nedostatek financí. Vyřešilo by tyto problémy zavedení školného?

Školné není všelék na nedostatek financí vysokých škol. Ekonomicky částečně může pomoci, pokud stát nezmenší příspěvek vysokým školám na vzdělávání o vybrané školné. Význam školného vidím spíše ve zvýšení motivace a zlepšení přístupu studentů ke studiu. Příspěvek státu na vzdělávání není jediným zdrojem peněz univerzit. V případě Univerzity Pardubice nečiní ani 50 procent našich příjmů. Zbytek získáváme například pomocí projektů, grantových soutěží nebo spoluprací s privátní sférou, tedy musíme o ně soutěžit v konkurenci ostatních.

Podle všeho jste velmi vytížený. Při čem si nejvíce odpočínáte a načerpáte energii?

V první řadě je pro mě důležité moje rodinné zázemí. Každý den se rád vracím domů, kde na mě čeká manželka, novou dimenzi přinesl do mého života vnuk Pepíček a nově narozená vnučka Maruška. Mám mnoho kamarádů, které jsem měl před tím, než jsem se stal rektorem, také setkávání s nimi mě drží nohama za zemi. Několikrát do roka jezdím na hory, v zimě na dovolenou do Alp se ženou na sjezdovky, s kamarády na české hory na běžky, také letní dovolenou trávím nejčastěji v Alpách, horám věnuji také několik víkendů v roce. Rád jezdím na kole, hraji tenis a pracuji na zahradě.

Jdou vaše děti ve vašich šlépějích – zlákala je chemie?

Myslím, že obě děti měly chemii rády, ale ani jedno se pro ni nakonec nerozhodlo. Dcera Martina je oční lékařkou a je nyní na mateřské dovolené. Syn Petr absolvoval Fakultu informačních technologií VUT v Brně. Vlastní firmu, která pomáhá vrcholovým manažerům (a nejenom jim) s osobním růstem a jejich firmám se zlepšením konkurenceschopnosti. Právě vyšla jeho kniha zabývající se bojem s prokrastinací.

Jste bezesporu vynikající vědec. O vědcích se však tvrdí, že nejsou manuálně příliš zruční. Platí to i ve vašem případě?

Já bych byl trochu pokornější, byl jsem a snad trochu ještě jsem vědec, který zná několik vědců, kteří jsou vynikající. Na druhou stranu bych se zařadil, trochu možná neskromně, mezi spíše zručnější muže, kteří si leccos udělají sami a dokonce dokáží i uvařit. Nevyhýbám se ani činnostem, které nedělám rád, ale udělat se musí. Máte ale pravdu, že znám vědce, kteří jsou pro praktický život jen obtížně použitelní, a to nejenom co se týče zručnosti manuální.

Vizitka - Miroslav Ludwig

Jméno: Miroslav Ludwig

Bydliště: Pardubice

Narozen: 7. dubna 1956

Rodinný stav: ženatý

Rodina: manželka Hana, syn Petr, dcera Martina, dále zeť, vnuk a vnučka, otec a bratr s rodinou

Nejvyšší dosažené vzdělání: vysokoškolské

Povolání: univerzitní profesor/rektor

Koníčky: hory v zimě i v létě, zahrada

Oblíbená kniha: mám rád science fiction, literaturu faktu, encyklopedie, rád jsem si přečetl knihy pana Hrabala, ale asi nejčastěji jsem otevřel Osudy dobrého vojáka Švejka

Oblíbený film: Slavnosti sněženek

Oblíbený televizní pořad: s výjimkou dokumentů a zpravodajství takový pořad asi není

Životní krédo: šířit kolem sebe optimismus

Nejoblíbenější historická osobnost: Masaryk a Havel

Nejoblíbenější jídlo a pití: všude, kde jsem byl, jsem našel jídlo, které mi moc chutnalo, velmi záleží na kvalitních surovinách a profesionálním způsobu přípravy

Osvědčený způsob, jak se zbavit chmurné nálady: být se svými blízkými, pohyb, tělesná práce

Nejkrásnější místo, které jste v životě navštívil: navštívil jsem opravdu mnoho krásných míst u nás i ve světě. Mám rád hory, a proto bych nejkrásnější místo hledal někde mezi majestátními štíty, ledovci a divokými bystřinami.

Očima blízkých

Hana Ludwigová, manželka, učitelka na pardubické Základní škole Dubina:

„S manželem letos oslavíme 35 let od naší svatby. Je to dost dlouhá doba na to, abych mohla říci, že ho znám velmi dobře. Je mým spolehlivým partnerem, o kterého jsem se vždy mohla opřít. Prožili jsme spolu mnoho krásných chvil a samozřejmě museli společně překonat i smutné okamžiky, které se v našem okolí udály. Je rovněž skvělým tátou pro naše dnes již dospělé děti, které jsme se společně snažili vychovávat k poctivosti, pracovitosti a úctě k druhým lidem. Líbí se mi na něm i rozhodnost, houževnatost, nadhled a smysl pro humor. Máme mnoho společných přátel a kamarádů a jsem ráda, že je manžel oblíbený i mezi ostatními lidmi.“

Jiří Kulhánek, kamarád a kolega z Ústavu organické chemie a technologie:

„Miroslava Ludwiga znám více než 25 let. Naše vzájemné vztahy se postupně vyvíjely ze vztahu student-pedagog, přes kolegiální až po současné přátelství. Přestože se pohybuje již delší dobu ve vrcholných univerzitních funkcích, stále nezapomíná na to hlavní, tj. na výuku studentů a vědeckou práci. Důkazem toho budiž jeho přednášky studentům bakalářského studia a pravidelná účast na zahraničních konferencích. Na profesoru Ludwigovi velice oceňuji jeho pracovitost, nekonfliktnost, tah na bránu i manažerské schopnosti. Elán a sílu na tuto práci zřejmě čerpá na svých oblíbených pobytech na horách, a to jak v zimním, tak letním období. Přestože je jeho časové zatížení obrovské, udělá si čas i na setkání s přáteli a popovídání si o věcech důležitých i méně důležitých. Nejvíce si ale vážím toho, že přes všechny své funkce a pracovní vytížení stále zůstává tím 'normálním' člověkem, kterého jsem kdysi poprvé potkal.“

Martin Kolovratník, ředitel Českého rozhlasu Pardubice:

„Mirek na mě působí jako 'vzácný úkaz'. Člověk by si řekl, že takový rektor univerzity bude

působit jako starší ctihodný pán v taláru. Opak je pravdou. Mírek je normální chlap, skromný, milý a přátelský. Už nějaký pátek se setkáváme v Rotary klubu Pardubice, kde je jeho doménou logicky 'služba mládeži', na plesech nebo na koncertech. Skvěle se s ním povídá o rodině, zábavě a sportu. Když přijde řeč na naši 'alma mater', cítím z něj hrdého patriota a nadšence. Jsem rád, že máme v Pardubicích takové osobnosti – jako patriot vím, že univerzita, kterou jsem absolvoval, je v dobrých rukou."

Jiří Málek, bývalý rektor a prorektor Univerzity Pardubice:

„Současného rektora Univerzity Pardubice Miroslava Ludwiga znám mnoho let. Deset let jsem měl možnost s ním spolupracovat nejprve jako prorektor a později jsem jej na čtyři roky vystřídal v roli rektora. Velmi si vážím jeho organizačních, komunikačních a vyjednávacích schopností, cílevědomosti, zdravého nadhledu, a hlavně schopnosti rozpoznat podstatné věci, které mohou být zásadní pro budoucnost. To je kombinace, se kterou není tak běžné se setkat. Mnohdy si plně neuvědomujeme, jak je důležité, aby instituce vedli lidi, kteří dovedou včas rozpoznat budoucí vývoj, dokáží tomu přizpůsobit svá rozhodnutí, ale také o nich přesvědčit své spolupracovníky a veřejnost."

Příští pondělí si na této dvoustraně můžete přečíst rozhovor s Monikou Janků. Ta pod dívčím jménem Horáková získala titul Miss aerobik 2007 a také Miss Praha 2006. Je rovněž patronkou Dětského domova Pardubice.

'V srdci zůstávám chemikem,' říká rektor Univerzity Pardubice

Miroslav Ludwig Autor: DENÍK/Luboš Jeníček

10.6.2013 14:22

Východní Čechy, Pardubice - Rozhovor týdne s rektorem pardubické univerzity, akademikem a chemikem Miroslavem Ludwigem, vedl šéfredaktor Pardubického deníku Tomáš Dvořák.

Skloubit manažerskou funkci rektora s rolí vědce v oboru organické chemie a s posláním pedagoga je podle Miroslava Ludwiga, rektora Univerzity Pardubice, časově velmi náročné. „Věda a výzkum v oblasti organické chemie se bouřlivě vyvíjejí a v mé pozici je téměř nemožné s tím vším držet krok, ale úplně to nevzdávám. Navíc si mezi studenty a kolegy vždy odpočinu od manažerského stresu," vysvětlil Miroslav Ludwig, že ani jako rektor se úplně nevzdal svého vědeckého snu.

Stačilo však málo a místo organické chemie mohl být z Ludwiga lékař. „Když jsem se na gymnáziu rozhodoval, co bych chtěl studovat dál, přicházely v úvahu dva obory: chemie a medicína," vzpomíná rektor. Nakonec to u něj vyhrála chemie a svého rozhodnutí během uplynulých čtyřiceti let nikdy nelitoval.

Proč jste se nakonec rozhodl pro chemii?

Asi proto, že mimo chemie a biologie mě bavila i matematika a připadalo mi, že při studiu chemie budu spektru oblíbených předmětů blíže. Možná také proto, že jsem si myslel, že studium medicíny se neobejde bez vstřebání ohromného množství encyklopedických znalostí a u studia chemie mi přišlo, že je založeno více na logickém spojování znalostí z různých oborů. Určitě mě také lákaly experimenty v laboratoři, které jsem ostatně zkoušel se stavebnicí Zvídavý chemik již dříve.

Nelákalo vás být lékařem a zachraňovat lidské životy?

Ano, to mě lákalo, ale rozhodl jsem se jinak a nelituji toho. S trochou nadsázky lze říci, že i někteří chemici zachraňují lidské životy, protože moderní medicína se neobejde bez moderních léčiv. Byl jsem a jsem členem vědeckých rad několika univerzit, které mají lékařské fakulty a také vědecké rady Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Hradci Králové, kde se setkávám s celou řadou špičkových lékařů a mám tak alespoň trochu šanci sledovat úžasné věci, které dnešní medicína umí.

Mohl byste v několika slovech shrnout, v čem spočívá uhrančivé kouzlo chemie?

Cíleně syntetizovat látky, které nikdy nebyly nikým syntetizovány, látky, u kterých předpokládáme určité využitelné vlastnosti.

Jak se z vědce vlastně stane rektor?

Na to asi neexistuje nějaký obecný postup. Já jsem byl zvolen v roce 1996 předsedou akademického senátu Univerzity Pardubice a v roce 1997 jsem se stal prorektorem v týmu tehdejšího rektora Pytely. Pod jeho vedením jsme začali měnit mnoho věcí uvnitř univerzity. V roce 2000, když se rektor Pytela rozhodl znovu nekandidovat, tak jsem vytvořil tým, a byl poprvé rektorem Univerzity Pardubice zvolen. Myslím, že důležité je mít vizi, umět o ní přesvědčit, vybrat si schopné spolupracovníky, chtít něco udělat pro druhé a mít rád lidi.

Mohl byste popsat, jak vypadá typický den rektora?

Musím říci, že pracovní dny nejsou úplně stejné, naopak, mnoho jednání je mimo Pardubice, neučím každý den, jsem členem mnoha grémií, na univerzitě se koná mnoho událostí, mám společenské povinnosti a podobně. Tedy normálně vstávám v pět (pokud ráno běhám) nebo v šest (pokud ne). S manželkou v klidu posnídáme a po sedmé hodině odjíždím do práce. Ve svém kalendáři mám na každý den přesně stanovený program, který na sebe navazuje a obsahuje různá jednání ať se spolupracovníky, tak s partnery či hosty. Denně musím podepsat desítky dokumentů s různou problematikou. Papírovou poštu řeším dvakrát denně a tu elektronickou stále, naposledy večer doma. Pokud nemám večer žádnou společensko-pracovní akci, tak večer trávím s manželkou a před spaním se snažím něco si přečíst.

Co je podle vás na funkci rektora nejobtížnější?

Univerzita Pardubice je velký organismus tvořený více než 1200 zaměstnanci a více než 10 tisíci studenty s ročním rozpočtem zhruba 1,5 miliardy korun. Během dne musím přepínat mezi různými problematikami od těch, které se týkají vzdělávání, studentů, výzkumu až po vypisování veřejných zakázek, čerpání evropských fondů, řízení investičních akcí, správného nastavení celé řady jiných důležitých věcí, citlivé a složité bývají personální záležitosti. Nemusím vědět úplně vše, ale musím vědět tolik, abych co nejlépe rozhodl. Současná legislativa bohužel není jednoznačná, často také musíme volit mezi dvěma špatnými řešeními to, které nám v danou chvíli připadá méně špatné.

Ve školství je dlouhodobě nedostatek financí. Vyřešilo by tyto problémy zavedení školného?

Školné není všelék na nedostatek financí vysokých škol. Ekonomicky částečně může pomoci, pokud stát nezmenší příspěvek vysokým školám na vzdělávání o vybrané školné. Význam školného vidím spíše ve zvýšení motivace a zlepšení přístupu studentů ke studiu. Příspěvek státu na vzdělávání není jediným zdrojem peněz univerzit. V případě Univerzity Pardubice nečiní ani 50 procent našich příjmů. Zbytek získáváme například pomocí projektů, grantových soutěží nebo spoluprací s privátní sférou, tedy musíme o ně soutěžit v konkurenci ostatních.

Podle všeho jste velmi vytížený. Při čem si nejvíce odpočnete a načerpáte energii?

V první řadě je pro mě důležité moje rodinné zázemí. Každý den se rád vracím domů, kde na mě čeká manželka, novou dimenzi přinesl do mého života vnuk Pepíček a nově narozená vnučka Maruška. Mám mnoho kamarádů, které jsem měl před tím, než jsem se stal rektorem, také setkávání s nimi mě drží nohama za zemi. Několikrát do roka jezdím na hory, v zimě na dovolenou do Alp se ženou na sjezdovky, s kamarády na české hory na běžky, také letní dovolenou trávím nejčastěji v Alpách, horám věnuji také několik víkendů v roce. Rád jezdím na kole, hraji tenis a pracuji na zahradě.

Jdou vaše děti ve vašich šlápějích – zlákala je chemie?

Myslím, že obě děti měly chemii rády, ale ani jedno se pro ni nakonec nerozhodlo. Dcera Martina je oční lékařkou a je nyní na mateřské dovolené. Syn Petr absolvoval Fakultu informačních technologií VUT v Brně. Vlastní firmu, která pomáhá vrcholovým manažerům (a nejenom jim) s osobním růstem a jejich firmám se zlepšením konkurenceschopnosti. Právě vyšla jeho kniha zabývající se bojem s prokrastinací.

Jste bezesporu vynikající vědec. O vědcích se však tvrdí, že nejsou manuálně příliš zruční. Platí to i ve vašem případě?

Já bych byl trochu pokornější, byl jsem a snad trochu ještě jsem vědec, který zná několik vědců, kteří jsou vynikající. Na druhou stranu bych se zařadil, trochu možná neskromně, mezi spíše zručnější muže, kteří si leccos udělají sami a dokonce dokáží i uvařit. Nevyhýbám se ani činnostem, které nedělám rád, ale udělat se musí. Máte ale pravdu, že znám vědce, kteří jsou pro praktický život jen obtížně použitelní, a to nejenom co se týče zručnosti manuální.

Vizitka - Miroslav Ludwig

Jméno: Miroslav Ludwig

Bydliště: Pardubice

Narozen: 7. dubna 1956

Rodinný stav: ženatý

Rodina: manželka Hana, syn Petr, dcera Martina, dále zet', vnuk a vnučka, otec a bratr s rodinou

Nejvyšší dosažené vzdělání: vysokoškolské

Povolání: univerzitní profesor/rektor

Koníčky: hory v zimě i v létě, zahrada

Oblíbená kniha: mám rád science fiction, literaturu faktu, encyklopedie, rád jsem si přečetl knihy pana Hrabala, ale asi nejčastěji jsem otevřel Osudy dobrého vojáka Švejka

Oblíbený film: Slavnosti sněženek

Oblíbený televizní pořad: s výjimkou dokumentů a zpravodajství takový pořad asi není

Životní krédo: šířit kolem sebe optimismus

Nejoblíbenější historická osobnost: Masaryk a Havel

Nejoblíbenější jídlo a pití: všude, kde jsem byl, jsem našel jídlo, které mi moc chutnalo, velmi záleží na kvalitních surovinách a profesionálním způsobu přípravy

Osvědčený způsob, jak se zbavit chmurné nálady: být se svými blízkými, pohyb, tělesná práce

Nejkrásnější místo, které jste v životě navštívil: navštívil jsem opravdu mnoho krásných míst u nás i ve světě. Mám rád hory, a proto bych nejkrásnější místo hledal někde mezi majestátními štíty, ledovci a divokými bystřinami.

Očima blízkých

Hana Ludwigová, manželka, učitelka na pardubické Základní škole Dubina:

„S manželem letos oslavíme 35 let od naší svatby. Je to dost dlouhá doba na to, abych mohla říci, že ho znám velmi dobře. Je mým spolehlivým partnerem, o kterého jsem se vždy mohla opřít. Prožili jsme spolu mnoho krásných chvil a samozřejmě museli společně překonat i smutné okamžiky, které se v našem okolí udály. Je rovněž skvělým tátou pro naše dnes již dospělé děti, které jsme se společně snažili vychovávat k poctivosti, pracovitosti a úctě k druhým lidem. Líbí se mi na něm i rozhodnost, houževnatost, nadhled a smysl pro humor. Máme mnoho společných přátel a kamarádů a jsem ráda, že je manžel oblíbený i mezi ostatními lidmi.“

Jiří Kulhánek, kamarád a kolega z Ústavu organické chemie a technologie:

„Miroslava Ludwiga znám více než 25 let. Naše vzájemné vztahy se postupně vyvíjely ze vztahu student-pedagog, přes kolegiální až po současné přátelství. Přestože se pohybuje již delší dobu ve vrcholných univerzitních funkcích, stále nezapomíná na to hlavní, tj. na výuku studentů a vědeckou práci. Důkazem toho budiž jeho přednášky studentům bakalářského studia a pravidelná účast na zahraničních konferencích. Na profesoru Ludwigovi velice oceňuji jeho pracovitost, nekonfliktnost, tah na bránu i manažerské schopnosti. Elán a sílu na tuto práci zřejmě čerpá na svých oblíbených pobytech na horách, a to jak v zimním, tak letním období. Přestože je jeho časové zatížení obrovské, udělá si čas i na setkání s přáteli a popovídání si o věcech důležitých i méně důležitých. Nejvíce si ale vážím toho, že přes všechny své funkce a pracovní vytížení stále zůstává tím 'normálním' člověkem, kterého jsem kdysi poprvé potkal.“

Martin Kolovratník, ředitel Českého rozhlasu Pardubice:

„Mirek na mě působí jako 'vzácný úkaz'. Člověk by si řekl, že takový rektor univerzity bude působit jako starší ctihodný pán v taláru. Opak je pravdou. Mirek je normální chlap, skromný, milý a přátelský. Už nějaký pátek se setkáváme v Rotary klubu Pardubice, kde je jeho doménou logicky 'služba mládeži', na plesech nebo na koncertech. Skvěle se s ním povídá o rodině, zábavě a sportu. Když přijde řeč na naši 'alma mater', cítím z něj hrdého patriota a nadšence. Jsem rád, že máme v Pardubicích takové osobnosti – jako patriot vím, že univerzita, kterou jsem absolvoval, je v dobrých rukou.“

Jiří Málek, bývalý rektor a prorektor Univerzity Pardubice:

„Současného rektora Univerzity Pardubice Miroslava Ludwiga znám mnoho let. Deset let jsem měl možnost s ním spolupracovat nejprve jako prorektor a později jsem jej na čtyři roky vystřídal v roli rektora. Velmi si vážím jeho organizačních, komunikačních a vyjednávacích schopností, cílevědomosti, zdravého nadhledu, a hlavně schopnosti rozpoznat podstatné věci, které mohou být zásadní pro budoucnost. To je kombinace, se kterou není tak běžné se setkat. Mnohdy si plně neuvědomujeme, jak je důležité, aby instituce vedli lidi, kteří dovedou včas rozpoznat budoucí vývoj, dokáží tomu přizpůsobit svá rozhodnutí, ale také o nich přesvědčit své spolupracovníky a veřejnost.“

Příští pondělí si na této dvoustraně můžete přečíst rozhovor s Monikou Janků. Ta pod dívčím jménem Horáková získala titul Miss aerobik 2007 a také Miss Praha 2006. Je rovněž patronkou Dětského domova Pardubice.

Autor: Tomáš Dvořák